



PÜNKÖSD UTÁN IS JÉZUS - ApCsel 4,8-20

Mennybemenetele előtt tanítványainak azt mondta Jézus: „De erőt kaptok, amikor a Szentlélek eljön rátok, és tanítm lesztek Jeruzsálemben, egész Júdeában és Samáriában és a föld legvégső határáig.” (ApCsel 1,8)

Alapigénk egyrészt bizonyosság arról, hogy úgy lett, ahogy a Mester mondta: **a tanítványok tanúskodnak.** Másrészt megmutatja, **mi az oka** annak, hogy ezt teszik mindenféle tiltás ellenére is.

Tíz nappal a mennybemenetel után eljött pünkösd napja, s azzal a megígért Szentlélek eljövetele, kitöltetése. Péter hatalmas tömeg előtt prédikált (tanítványtársaival együtt). Megmagyarázta a különleges eseményt, s azután mesteréről kezdett beszélni, Jézusról, akit nemrégiben megöltek ugyan, de nem maradt a sírban, feltámadt. Hallgatóik közül so-

kan bűnbánatot tartva megtértek, beme-
rítkeztek. „Amit hallottak, szívén találta
őket” (2,37). Meglepődve és örömmel
vehetjük tudomásul, hogy **a Szentlélek
nem csak az igehirdetőkben munkál-
kodott, hanem a hallgatókban is.** Majd
ebből a háromezer megtérőből alakult
meg az első újszövetségi gyülekezet.

Néhány nappal később az is kiderült,
hogy Péter meg János nem csak bátor
bizonyágtevő, igehirdető. Gyógyítanak
is, **úgy mint mesterük, Jézus.** (Erről az
eseményről és következményeiről szól a
3. és 4. rész.) Az Ékes Kapunál Péterék
szavaira talpra állt sántát látva újra meg-
telt a templom-tér, s az újabb bizonyág-
telt hallgató és elfogadó megtérőkkel
már mintegy ötezerre növekedett a gyü-
lekezet.

Estére kelve elfogják és börtönbe zár-
ják őket a templom őrei. „... a templo-
mőrség parancsnoka és a szadduceusok
bosszankodtak azon, hogy tanítják a né-
pet, és azt hirdetik, hogy Jézus által van
feltámadás a halálból... őrizetbe vették
őket másnapig.” (4,1-3)

Vajon miért? Irigyek voltak azért,
mert ilyen nagy tömeg hallgatta őket?
Bizonyára. De az Ige szerint tulajdon-
képpen **az zavarta őket, hogy Jézusról
beszéltek,** és a feltámadásról. Így foly-
tatja a beszámolót Lukács: „Másnap
összegyűltek Jeruzsálemben a vezetők,
a vének és az írástudók; ... Középre ál-
lították és vallatták őket: Milyen hata-
lommal vagy kinek a nevében tettétek ti
ezt?” (4,5-7)

A Nagytanács előtt álló két tanítvány
válaszára nem kellett sokáig várakozni-
uk: „Ekkor Péter, megtelve Szentlélek-
kel, így szólt hozzájuk: Népünk vezetői,
Izráel vénei! 9 Ha minket ma azért val-
lattok, mert egy beteg emberrel jót tet-
tünk, és azt kérdezitek, hogyan gyógyult
meg, 10 tudjátok meg valamennyien,
Izráel egész népével együtt, hogy a ná-
záreti Jézus Krisztus neve által, akit ti

megfeszítettetek, akit Isten feltámasztott
a halálból: ő általa áll előttetek ez az em-
ber egészségesen. 11 Ez lett a sarokkő,
amelyet ti, az építők megvetettetek, 12
és nincsen üdvösség senki másban, mert
nem is adatott az embereknek az ég alatt
más név, amely által üdvözülhetnénk.”
(4,8-12). Vagyis, annak a Jézusnak a
nevében, akit ti megfeszítettetek ugyan,
de él. Akit ti megvetettetek ugyan, de
sarokkővé lett (utaltak az ismert őszö-
vetségi igére – 118. Zsolt), fundamen-
tumma: benne és általa, és rajta áll a
csodálatos épület: az üdvösség!

Ez a 12-dik vers **a keresztyén bi-
zonyágtétel egyik sarokköve** is egy-
üttal. Nem csak arról van szó, hogy
**a meghalt és feltámadott Jézus által
üdvözülhet a benne hívő, hanem arról
is, hogy más megoldás nincs is „az ég
alatt.”** Az Úr Jézus kizárólagosságát,
páratlanságát jól értették a tanítványok.
A mai ember azonban egyre nehezeb-
ben viseli és fogadja el az ilyen kizá-
rólágosságot. „Így is jó, meg amúgy is
jó, meg akárhogy is jó, meg főleg úgy
jó, ahogyan én jónak látom” - az efféle
gondolkodás az Isten-keresésre és meg-
találására is kihat. Péterék még jól emlé-
keztek az Úr Jézus szavaira, s értették is,
mit jelent: „senki sem mehet az Atyához,
csak én általam.” (Jn 14,6)

folytatás a 3. oldalon

JÉZUS:

EZ A LEGSZEBB NÉV

Jézus: ez a legszebb név,
Szebb ez minden földi névénél.
Üdvöt rejtő, csendes rév,
Sehol nincsen drágább ennél.
Nagy voltához semmi név
Nem hasonlít, bármily szép.

Jézus világ üdvé lett,
A bűnsebre Ő ad gyógyírt.
Jézus neve győzi meg
Lelkünk ádáz támadóit.
Hogyha Jézus van velünk,
Minden harcot megnyerünk!

Jézus, legfőbb drága kincs
Itt e földön s fenn az égen.
Vigaszt adóbb Nála nincs,
Nem kell többé sírnom, félnem!
Neve minden név felett
Ékességem, kincsem lett.

(HH 350. BGYÉ. 158.)

A TARTALOMBÓL

English section - page 8. Toronto
Youth Conference - Created for more
A 116. Közgyűlés programja - 4. oldal
Gyülekezeti beszámoló: Torontó
Füredi Kamilla vendégház Afrikában
A Budapesti Baptista Árvaház
története (3) Heckmann Margit
Baptista Történelmi Emlékpark (12)
Dr. Haraszi Sándor



(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:

Evangeliumi Hírnök
Subscription Manager
 12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at
 Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by
 the Hungarian Baptist Convention
 of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
 1370 Michigan Blvd.,
 Lincoln Park, MI 48146
 Tel: (313) 382-3735
 herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
 a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Püskök Dániel, Lukács János
és Huli Sándor

Our address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
 E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$25.00 annually

Send subscription and change of address to
 Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
 12409 Devoe St.
 Southgate, MI 48195
 Tel.: (734) 284-7107
 furbill@hotmail.com

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
 11727 Breadfruit Ln.
 VENICE, FL 34292
 rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DÁNIEL PÜSKÖK
 7379 Islington Ave.
 Woodbridge, ON, L4L 1W2, CAN
 pusokdaniel@yahoo.com

Alelnök / Vicepresident:
REV. JÁNOS LUKÁCS
 911 Dighton Ln
 Schaumburg, IL. 60173
 lukacs19.10@gmail.com

Titkár / General Secretary:
REV. ALEX HOOLY
 1709 Moran
 Lincoln Park, MI 48146
 rev.hooly@gmail.com

Pénztáros / Treasurer:
JÓZSEF KOVÁCS
 13071 Orange St.
 SOUTHGATE, MI 48195
 joekovacs77@gmail.com

Q Press Graphic Design Studio
 2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

A SZERKESZTŐ ROVATA

Szeretettel ajánlom júniusi lapunkat olvasóink figyelmébe. Lehet, hogy július lesz, mire kézbe kerül – ha ugyan meghozza a postás – de erről később, ha marad néhány sor ebben a rovatban.

Nyarunk a *találkozások időszaka* lesz ezúttal is. Várjuk, készülünk rá. Rövidebb, de legtöbbször hosszabb utakat teszünk meg azért, hogy együtt lehessünk néhány napig – például a Ráma táborban – a közgyűlésen és a bibliai konferencián. Gyülekezeteink tagjaira, látogatóira, s néhány óhazai vendégre is számíthatunk. Köszönhetjük, s hallgathatjuk majd az erdélyi szövetség elnökét, *dr. Borzasi Pál* testvért is, amint a „magyar baptista lelkiség” témakörében hirdeti közöttünk Isten Igéjét.

Ifjaink és gyermekeink is alkalmat kapnak a táborban – előtte és utána 1-1 hetet együtt tölthetnek egymással, s tanítóik segítségét is élvezve az élő Igével, Jézus Krisztussal. Aki személyesen nem tud ott lenni, imáival kísérheti közösségi alkalmainkat.

A nyár és az ősz alkalmat ad a családi kapcsolatok ápolására is – többen útra kelnek, pontosabban repülőre ülnek ezekben a hónapokban. Mi is „otthon” töltünk majd egy hónapot ősz elején. Ifjaink is készülnek egy újabb erdélyi útra, missziós programra, melyről még

MISSZIÓS ÚT ERDÉLYBE**felhívás támogatásra**

Az *Észak Amerikai Magyar Baptista gyülekezetek fiataljai* missziós utat szerveznek Erdélybe (Románia) július 25-i indulással. A missziós út fő szervezője a new-york-i gyülekezet.

Céljuk, hogy szolgáljanak és terjeszszék az evangéliumot magyar és roma közösségekben.

Amennyiben lehetséges, segítsük őket imában és anyagiakban céljaik elérésében. Bármilyen összeg segítséget jelent! A *Missziós és Jótékonysági Bizottság* támogatja a kezdeményezést.

A missziós út támogatása többféleképpen is lehetséges. Csekket a szövetségünk pénztárosa címére kérjük, a cél megjelölésével.

A támogatást az alábbi Link segítségével is célba lehet juttatni: <https://www.gofundme.com/f/2024-romania-missio-n-trip>

(a linket és a QR codot a szervező New York-i gyülekezet kezeli)

**116. KÖZGYŰLÉS**

2024. július 5-7. RÁMA
 előtte **ifjúsági táborozás (1-7)**,
 utána **gyerektábor (8-14)**.

Házasság építő konferencia

Augusztus 30. – szeptember 2.

helyszín: **RÁMA TÁBOR**

előadók: *Varga György és Anikó*

Jelentkezés, információ
 Püskök Dánielnél, (647)678-4248
pusokdaniel@yahoo.com

Meghívó clevelandi eseményekre:

A Clevelandi Magyar Baptista Misszió 125. évfordulójának
 megünneplésére készülünk
szeptember 15-én.

Dr. Mészáros Kálmán,
 gyülekezetünk volt lelkipásztora
 lesz a fő meghívott vendégünk,
 de vele együtt hívunk minden
 érdeklődő testvért, közelebből vagy
 távolabbról, hogy tartson velünk!

Október 11-13 között lesz
 megtartva Clevelandben az
őszi ifjúsági találkozó.
 Bátorítunk mindenkit, hogy jelölje
 be a dátumot, majd jelentkezzen és
 jöjjön el erre a hétvégére.

egyszer megjelentetjük az ismertetést ezen az oldalon, lehetőséget adva olvasóinknak az anyagi támogatásra is. Bízom abban is, hogy nem kevesen lesznek olyanok, akik azon a 10 napon folyamatosan imádkozni fognak értük, szolgálataikért, megtérésekért.

Néhány szót a *postáról* is. Hogy itt sokára kapjuk meg az újságunkat, az egy dolog. De *Magyarországon* több hónapja nem kapták meg lapunkat - nem azért, mert megszűnt volna (ahogy némelyek gondolták), hanem azért, mert a *Magyar Posta* visszaküldte a feladott, kifizetett csomagokat. Másoktól is hallom ugyanezt. Hogy a 60-as években nem lehetett *Bibliát*, vagy az *Evangeliumi Kiadó* könyveit "beküldeni" az országba, azt valahogy megértem, de hogy ma miért kell vámot fizetni egy csomagnyi *Evangeliumi Hírnökért*, s miért nehezítik meg, vagy teszik lehetetlenné az otthoni terjesztését, azt már nem értem. (*szerk*)

PÜNKÖSD UTÁN IS JÉZUS

folytatás az 1. oldalról

Amikor pedig hallották, milyen bátran beszél Péter és János, látták a gyógyult sántát, s emlékeztek a tegnapi, nagy, megtérő tömegre, azt mondták maguk között: Mit tegyünk? Pontosabban: *mit tegyünk ezekkel az emberekkel?* Az ötlet is megszületett: *fenyegessük meg őket, hogy ne tanúskodjanak Jézusról, hogy tovább ne terjedjen a nép között* (13-17).

Parancsba is adták: ne szóljanak, ne tanítsanak Jézus nevében!

Vajon sikerülni fog a tervük? Nem! Péterék előre meg is mondták, hogy ez nem fog menni, két okból is:

Egyrészt azért, mert azt a feladatot kapták Jézustól, hogy tanúi legyenek – és ők ezt fontosabbnak tartják, mint az emberi parancsokat, például ezt a mostanit. („Ítéljétek meg ti magatok, vajon igaz dolog-e Isten szemében, hogy inkább rátok hallgassunk, mint Istenre!” (4,19)

A másik ok pedig az, hogy **nem is tudnak mást tenni**. Látták és hallották Őt, 3 évig együtt voltak Jézussal. („*Mert nem tehetjük, hogy ne mondjuk el azt, amit láttunk és hallottunk.*” 4,20)

Úgy lett tehát, ahogy az Úr Jézus mondta: **tanúim lesztek...** (1,8) Tulajdonképpen parancsolni se kellett nekik – hiszen nem is tehetek mást! S mert **nem erre az egy eseményre vonatkozott** az Úr Jézus megbízása, s **nem csak Péternek és Jánosnak szólt az, hanem minden követőjének**, ezért azóta is ugyanígy történik.

Vagyis: nincs már ott és nincs itt sem Jézus fizikailag, de a róla szóló tanúskodás, az általa hozott evangélium hangzik és terjed.

Ha *Jeruzsálemben* így terjed – 3000 megtérő pünkösdi napján, 5-10 ezer tagú gyülekezet néhány héttel később, akkor ugyanaz történhet majd *Samáriában*, és *a föld minden részén is!* Vagyis: beteljesedik, amit a mennybe menetele előtt mondott az Úr Jézus. (1,8)

Eddig így volt; ezután is így lesz. **Most pedig rajtunk a sor, mi leszünk és vagyunk is Jézus tanúi.** Jézusról tanúskodom én is, te is. Ha a Szentlélek is Őt dicsőíti (Jn 16,14), tehetünk mi mást?

Mindazok, akik értik, hogy Ő az egyetlen üdvözítő: Jézusról beszélnek; mindazok, akik átérték személyesen, hogy Jézussal minden megváltozik – Vele bűnbocsánatot, békességet, üd-

vösséget nyer mindenki, aki benne hisz. **A gyülekezet, a keresztyén egyház is azért van, hogy Jézus tanúja legyen ebben a világban; hogy az üdvösség egyetlen útjáról tanúskodjon.**

Nincs erő a tanúskodásra? Önmagunktól ehhez nincs, és nem is lesz erőnk. Péteréktől kezdve egészen mostanig **a Szentlélek az, Aki képessé tesz a Jézusról való tanúskodásra.** Ezt a „szolgálatát” pedig fáradhatatlanul és folyamatosan végzi az övéiben. **Mert pünkösdi után is Jézus Krisztus az Úr.**

Herjeczki Géza

HOGY ELJUSSON SZABADÍTÁSOM A FÖLD HATÁRÁIG

Kevésnek tartom, hogy Jákób törzseinek helyreállításában és a megmentett Izráel visszatérítésében légy az én szolgám. A népek világosságává teszek, hogy eljusson szabadításom a föld határáig. Ézs 49, 6

A „szolga” - Ézsaiás 49. fejezetében is - az Úr hozzá intézett szavát idézi. Gyönyörű ének ez a megbízásról és az ígéretekről, melyek szolgálata hűséges ellátására bátorították őt, és arra készítetnek minket is.

Rendkívül fontosnak és egyben felelősen tartja a feladatát. Küldetéstudata azon a személyes élményen alapszik, amikor megszólította őt az Úr (3., 5., 6., 7., 8., 18., 22., 25. v.). Hallathatta az ellenkezését; az Úr válaszolt neki - helyre tette a félelmét (4-8.v.). Az „Úr, Izráel megváltója, Szentje” (7.v.), neki is Ő a szabadítója és megváltója (26.v.). Ez a küldetését énekel ünneplő „szolga” az ószövetségi választott nép, Izráel („Szolgám vagy, Izráel, akiben megdicsőülök - 3.v.), de ugyanerre van megbízásunk nekünk is Jézus Krisztustól.

Cseri Kálmánt idézem*: „Jézus Krisztus nemcsak azért hív magához embereket, hogy üdvözljenek, hanem azért is, hogy miután tőle bűnbocsánatot és örök életet kaptak, másokat is hívjanak öhozzá. Ennek célja, hogy minél többen kimeneküljenek az Isten nélküli állapotból. Ő így fogalmazott: ‘Jöjjetek utánam, és emberhalászként teszlek benneteket.’ (Mk 1,17)

Isten már az Ószövetségben ezt a célt tűzte ki a választott nép elé: ‘A pogányok világosságává teszek, hogy eljusszon szabadításom a föld határáig.’ (Ézs 49,6) Péter apostol pedig így bátorította

erre a hívőket: ‘hirdessétek nagy tetteit annak, aki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott el titeket’ (1Pt 2,9).

A hívőnek tehát hitvallóvá kell válnia. Ami rajtunk segített, azt másoknak is fel kell kínálni. Aki a mi életünket megmentette és gazdaggá tette, azt másokkal is meg kell ismertetnünk... Tesz-szük ezt szavak nélkül, a megváltozott, Jézusra mutató életünkkel is, de beszéljünk másoknak hittel és szeretettel Jézus Krisztusról, kereszthalálának és feltámadásának jelentőségéről is!

Az egyik németországi uszoda falán a következő felirat áll: ‘Aki nem ment, az öl.’ Érvényes ez a lelki mentőszolgálatra is. Ezért mondta Pál apostol az *efézusi gyülekezet véneinek*: én nem lettem gyilkosa senkinek (‘mindenki véréből tiszta vagyok’), hosszú időn át hirdettem nektek az Isten teljes akaratát (ApCsel 20, 26-27)...

„Vidd a jó hírt minden tájra, / Mész-sze hallasd hangodat: / Jézus Krisztus által Isten / Minden bűnöst elfogad!...” (BGYÉ_488)

Dicsérjük az Urat, mert minket is bevont üdvözítő munkájába!

Novák József

* Cseri Kálmán: *A kegyelem harmatja* 55.o.

Az az igehirdetés, ami Krisztus nélkül kezdődik, folytatódik és fejeződik be, tévedés, már a formálódásától kezdve; elmondása pedig bűn.

Ha valaki tud prédikálni csak egyszer is anélkül, hogy Krisztust megnevezné benne, legyen az az utolsó szolgálata!

Soha sem fognak megakadályozni abban, hogy Jézusról beszéljek, sem most, sem ezután. Halálom után majd azt mondják felőlem, hogy állandóan Jézusról beszéltem.

- C.H. Spurgeon (ford. és egyet ért vele: HG)

„A sermon without Christ as its beginning, middle, and end is a mistake in conception and a crime in execution.”

„If a man can preach one sermon without mentioning Christ's name in it, it ought to be his last.”

„They will never keep me from speaking about Jesus, not now, not ever. After I die, they will speak about me speaking about Jesus.”

- C.H. Spurgeon

ÉSZAK-AMERIKAI MAGYAR BAPTISTA SZÖVETSÉG

116. KÖZGYŰLÉS -- 2024. július 5. - július 7.

A közgyűlés helye: Ráma Tábor, Rama, Ontario, Kanada – Tel: (647)678-4248

A szövetség tisztségviselői: *Püsök Dániel* elnök, *Lukács János* alelnök, *Hooly Sándor* titkár,
Kovács József pénztáros, *Kulcsár Sándor* tiszteletbeli elnök.

MAGYAR BAPTISTA LELKISÉG - Kolossé 3:12-17

TÁRGYREND

PÉNTEK – JÚLIUS 5.

Bizottsági ülések

3.00 - 4.00 *Végrehajtó Bizottság*

4.00 - 5.00 *Misszió és Jótékonyági Bizottság*

6.00 **vacsora / regisztrálás**

7.00 ISTENTISZTELET - a Nőszövetség estje

Programvezető: *Püsök Adina*, a Nőszövetség elnöke

A 116. Közgyűlés és a 64. Tábori Biblia Konferencia
megnyitása - *Püsök Dániel* elnök

Igei szolgálat: Könyörület - *dr. Borzási Pál*

9.00 Tábortűz, éneklés

SZOMBAT – JÚLIUS 6.

8.00 – 8.50 reggeli

8.50 A közgyűlés énekel

9.00 **Áhítat:** *dr. Kulcsár Zsolt*

9.30 A tárgyrend ismertetése és elfogadása

9.40 **Elnöki jelentés** – *Püsök Dániel*

10.00 **Titkári jelentés** – *Huli Sándor*

10.20 A közgyűlés énekel

10.30 **Misszió és Jótékonyági Bizottság jelentése**
- *Lukács János*

10.50 **A pénztáros jelentése** – *Kovács József*

11.10 **Költségvetés a 2024/25. évre**

11.25 A közgyűlés énekel

11.35 **Az Evangéliumi Hírnök és a Baráti Kör
jelentése** – *Herjeczki Géza és Fűr Béla*

11.45 **Határozatok ismertetése**

11.50 **Záró áhítat:** *Megemlékezés azokról, akik
közülünk eltávoztak* – *Herjeczki Géza*

ZÁSZLÓFELVONÁS, MEGNYITÓ

SZOMBAT DÉLUTÁN

1.00 - 2.00 **EBÉD**

3.00 **Lelkipásztor Szövetség** - elnök: *dr. Gergely István*

4.00 **Női Konferencia** - elnök: *Püsök Adina*

vendég szolgálattevő: *Borzási Anna*

Férfi Konferencia - elnök: *Szabó István*

vendégeink: *dr. Borzási Pál és Ferkő Attila*

6.00 **vacsora**

7.30 ISTENTISZTELET

Az ifjúsági szolgálatokat *Kulcsár Attila* vezeti

Igehirdetés: Misszió - *dr. Borzási Pál*

Tábortűz, közös éneklés

VASÁRNAP – JÚLIUS 7.

8.00 - 9:00 Reggeli

9:45 A fúvósok hívogató, bevezető szolgálata

10.00 **Imaóra:** *Kovács József és Huli Sándor*

11.00 **ISTENTISZTELET**

Igehirdetés: Ige - *dr. Borzási Pál*

Kornya-díj átadás - díjazott: *dr. Herjeczki Géza*

Úrvacsora - *Püsök Dániel és Lukács János*

1.00 **EBÉD**

USA - Kanada foci / soccer mérkőzés

6.30 **VACSORA**

7.30 ISTENTISZTELET - a Férfiszövetség estje

Programvezető: *Szabó István*, a Férfiszövetség elnöke

ének-zenei est

Igehirdetés: Dicsőítés - *Ferkő Attila*

A közgyűlést megelőző héten **IFJÚSÁGI TÁBOR**

(július 1 - 7), a közgyűlést követő héten

GYERMEK TÁBOROZÁS (július 8-14)

FÜREDI KAMILLA VENDÉGHÁZ SIERRA LEONÉBAN

Az afrikai *Sierra Leonében* nagy konferenciát tartottak a baptisták, ahol azt ünnepelték, hogy ötven évvel ezelőtt fejeződött be a polgárháború, és újra indult a baptista misszió. Azóta folyamatosan alakulnak a gyülekezetek, növekszik a hívők száma. Egy oktatási rendszert is működtetnek.

A magyar baptistákat itt jól ismerik, hiszen *Füredi Kamilla* itt volt évtizedekig (két részletben 18 évig) misszionárius. Ebben az 50 éve tartó építkezésben vállalt meghatározó szerepet *Füredi testvérnő*, aki tanítóként rengeteg ma meghatározó ember, szolgáló életére volt nagy hatással, és akiről méltóképpen emlékeztek meg az ünnepség kerekein belül.



Sierra Leonében, Lunsar városában többek között magyart baptisták adományából épült fel és került átadásra a **Füredi Kamilla Vendégház**. Ezzel is emléket állítottunk a magyar misszionáriusnőnek, aki hosszú évekig szolgált ebben az országban. Az átadáson részt vettek a helyi baptista vezetők, nemzetközi vendégek és a magyar delegáció.

Sierra Leone egy körülbelül nyolcmillió emberrel rendelkező ország Nyugat-Afrikában, egyenlítői éghajlaton, egyike a világ legszegényebb országainak. Noha ásványkincsekben gazdag, ennek hasznából csak egy nagyon szűk elit és nyugati iparmágnások részesülnek.

A mezőgazdaságban és a halászatban is lennének lehetőségek, de ehhez tudás, akarat, tőke kellene, és ki tudja, még mi. Így marad a 70% feletti mun-

kanélküliség, az érthetetlenül alacsony fizetések, a korrupció, a kilátástalanság és a kiszolgáltatottság. Ámde Istennek nem közömbösek az itteni emberek sem. A többségében muszlim országban – egyedülálló módon – szabadságuk van a keresztényeknek arra, hogy megélik a hitüket, és terjesszék azt.

50 éve egy Mambolo nevű kisvárosban alakult meg az első baptista gyülekezet, hogy mostanra egy 20.000 főt számláló szövetségük legyen közel 200 lelkipásztorral, több tucat iskolával, szemklinikával, na és persze sok száz gyülekezettel szerte az országban, és megannyi plántálással. Ezt a fél évszázados csodát jöttek össze megünnepelni mindenhol az országból, miszerint Isten hűsége és szereti az övét.

Különös élmény volt a közel 400 fős ünneplő sereggel ellátogatni Mamboloba, hogy az ottani 1000 fős iskolájuk diákjaival és tanáraival végigvonuljunk a városka utcáin. Fűvőszene, mazsorettek, dobegyüttes, hangos éneklés és tánc közepette masíroztunk vagy két órán keresztül a 35 fokos melegben, és az egész város attól zengett, hogy a baptisták hálaát adnak a hűséges Istennek. Persze az afrikai emberek temperamentuma más, mint az európaiaké, de van mit tanulnunk tőlük, ha ünneplésről van szó.

Kiemelkedő élmény volt még látni azt az egységet, ami az egyházon belül uralkodik, és azt a megbecsülést, ami a vezetőket körbeveszi. Nagy és komoly terveik vannak a következő 50 évre is, és látva, hogy ide hogyan jutottak el, joggal bizakodhatnak, hiszen eddig is csak a jóságos Isten kegyelme vitte el őket, mert maguktól tehetetlenek.

Isten munkálkodik Sierra Leonében. Valamiért jónak látta, hogy ebbe a munkába belelássunk. Talán hogy megbecsüljük, amink van, talán hogy felelősséget támasszon bennünk egy afrikai kis ország missziója és baptista testvéreink iránt, talán mindkettő egyszerre. Bárhol is, kegyelem, hogy ott lehetünk és hogy a folytatáson gondolkodhatunk.

A jubileumi konferencián sok afrikai ország baptista vezetői, néhány európai képviselő, valamint a *Baptista Világszövetség* is képviseltette magát. Magyarországról *Durkó István* missziói igazgató, *Téglási Lajos* külügyi szaktitkár, valamint *Szimon Gergő* lelkipásztor az M28 misszió képviselőjeként jelen.

Forrás: www.baptist.hu

Férfi-szövetségi áhítat

Szabó István tv., a férfiszövetség elnöke június 4-re zoomos együttlétre hívta gyülekezeink férfi testvéreit. Az áhítat megtartására *Herjeczki* testvérért kérte, aki - vele egyetértésben - a gyülekezeink **fiatalságáért** való imádságra buzdított.

Azért könyörögjünk, mondta, hogy ifjainkat „*találja szíven*” az evangélium, s hogy megszülessen az ajkukon a „*mit tegyünk*”, „*mit tegyek*”? Pünkösdi napján ez történt, a filippi börtönben is, s azóta számtalanszor „szíven talál” az Ige, s elhangzik a kérdésekre a válasz: *Higgy az Úr Jézus Krisztusban, és üdvözlösz!*

Sok példa mutatja azonban azt is, hogy szól ugyan az evangélium, de nem jut el a hallgató szívéig. *Pál* bizonyágtevése elől elmenekült *Félix* („most menj el, ... de majd...”), kicsit később *Agrippa király* is.

Néhány konkrét esetet említve szólt arról, hogy nem csak a magyarul beszélő lelkipásztorok hiánya miatt szűnt meg néhány gyülekezetünk a múltban, hanem a fiatalok hiánya is ugyanoda vezethet, különösen is itt, az emigrációban.

A magyar baptista misszió mindig *családcentrikus* volt - otthon is, itt is. Vigyázzunk erre az értékre! **Hála az Úrnak, vannak fiataljaink.** Mit tehetünk értük? IFI találkozókat, rámai táborozásokat, missziós utakat szervezünk. Tavaly és most is *Erdélybe* készül egy szolgáló ifjúsági csoport. A férfitestvérek különösen is támogassák őket! Anyagiilag is tegyék lehetővé számukra az ilyen szolgálatot; engedjük, sőt küldjük őket! Szövetségünk, gyülekezeink érdeke is ez.

Végül *Herjeczki* testvér gyermekeink mai „hit-harcáról” szólt. Olyan világban élnek, ahol az istenhit már nem sokat jelent. Az se, ha *van*, az se, ha *nincs*. Mint annak idején Athénban, annyiféle isten van, ahányat akarunk. Jehova, Allah, pénz, siker, szex, egészség – mind istennek – egyre több ember számára. Gyermekeinknek tudniuk kell, hogy ennek ellenére **csak egy Isten van**, az, akit az *Úr Jézus Atyjának* szólított, az, **akihez csak egyetlen egy út vezet**, a megmentésünkre közben jött, s életét értünk feláldozó **Fiú, Jézus Krisztus**.

De még ez a tudás is kevés. A **Szentlélek** tudja szíven találni őket az *Úr Jézus*-ról szóló igével. Dehát, „*a szél fúj, amerre akar...*” (Jn 3,8) Nem szabhatjuk meg az útját; de könyöröghetünk azért, hogy **érintse meg fiataljaink szívé! Könyörögjünk a megtérésükért!**

Nem voltunk ugyan túl sokan a zoomos áhítaton, de hisszük, hogy buzdó imádságainkat meghallgatta Urunk.

Legközelebb a *Ráma táborban* találkozunk, a Közgyűlésen és a vasárnapi férfiszövetségi alkalmon - emlékeztett bennünket *Szabó* testvér. - **Máté**

TORONTÓ

Bemerítési ünnep Torontóban

Egy személyes történet elmondásával kezdődött a *Torontói Magyar Baptista Gyülekezetben az alámerítési istentiszteletünk* 2024. április 14-én. Elmondtam az egybegyűlteknél, hogy sok évvel ezelőtt meghívtak egy erdélyi gyülekezetbe, hogy a keresztségi istentiszteleten igehirdetéssel szolgáljak. Megdicsérni óhajtván a gyülekezetet, azzal kezdtem a prédikációm, hogy *ezek a fehér ruhások a gyülekezet szolgálatának a gyümölcsei*. Már nem emlékszem a prédikáció többi részére, de arra igen, hogy az összejövetel után odajött hozzám egy idős testvér, aki a szó lelki értelmében is vén volt, és azt mondta nekem szeretettel, hogy *az újjászületett testvérek nem ennek a gyülekezetnek, hanem Krisztus áldozatának gyümölcsei*. Nem tudtam ellenkezni vele. Igazat adtam neki!

ami elindította őket az üdvösség útján. A többiek fiatalok, illetve fiatal felnőttek voltak, akik valamilyen szinten kapcsolatban voltak a gyülekezetünkkel, de eddig nem élték át az újjászületés csodáját. Több életút találkozott így együtt, de mindenki bizonyosságot tett arról, hogy Jézus Krisztusban új életet nyertek.

A bemerítési istentisztelet a feljebb megosztott élmény elmondása után Istent dicsőítő énekek eléneklésével folytatódott, majd a gyermekek szolgálata után *Huli Sándor* testvér, a *Detroiti* gyülekezet lelkipásztora hirdette Isten



Ebből eredően - mondtam az egybegyűlteknél folyó év április 14-én - ez a hét fehér ruhás testvérünk, nem a mi munkánk eredménye, hanem Krisztus áldozatának a gyümölcsei. Ne minket és ne a gyülekezetünket dicsérje a bemerítkezésük, hanem *Krisztus legyen felmagasztalva ezáltal, hisz Ő adta oda az életét engesztelő áldozatul értük*.

Ebben a lelkületben tehát, és Jézus Krisztusnak hálát adva osztjuk meg az *Evangeliumi Hírnök* olvasóival, hogy gyülekezetünkben a feljebb leírt dátumon hét testvérünk vallást tett a Jézus Krisztusban megnyert üdvösségükről és ezt a hitüket meg is pecsételték az alámerítkezésük által. Ketten - egy középkorban lévő házaspár - mind-ezidáig Isten nélkül élték az életüket, de hallottak Jézusról egy gyülekezeti testvérünktől,



Igét a Filippi 1,3-11 alapján, bátorítva az alámerítkezőket az Isten iránti bizalomra a lelki fejlődésük területén, mert Isten, aki elkezdte bennük a jó munkát, be is fogja fejezni azt a Krisztus Jézus napjára.

Az igehirdetést az újjászületett testvéreink személyes bizonyágtevése követte, majd miután hitükről közösen vallást

tettek, és fogadalommal erősítették meg Krisztus iránti elköteleződésüket, külön-külön átérték Jézus Krisztussal való azonosulásukat a keresztelő medence vizében. Számomra óriási kiváltság volt, hogy alámerítőként mellettük állhattam ebben az életet formáló lépésükben.

A kézzrátételes imádkozást *Huli* testvérrel, valamint a gyülekezetünk felavatott előjáróival, *Bákai István*, *Szabó Tivadar* és *Weisz Péter* testvérekkel végeztük, majd meghallgathattunk három köszöntést is. Előbb a *Detroitból* érkezett testvérek *énekszolgálat* hangzott el, majd *Kovács József* testvér a *detroiti* gyülekezet, *Kovács Péter* az ifjúsági szövetség, *Szabó Tivadar* testvér pedig a gyülekezetünk nevében köszöntötte a frissen bemerítkezteteket.

Az Istentisztelet úrvacsorával zárult, de a közösség tovább folytatódott a finom ebéd elfogyasztása közben.

A beszámoló teljességéhez hozzá tartozik még annyi, hogy az istentisztelet után Torontóban is odajött hozzám egy középkorú testvér, aki elmondta, hogy ő úgy gondolja, hogy *a bemerítkezett testvérek a gyülekezetünk gyümölcsei is, hisz Krisztus és a gyülekezet egy testet alkotnak. Ő a fej, mi pedig testének tagjai vagyunk*. Ezzel a testvérrel sem tudtam vitatkozni. Neki is igazat adtam!

A képen látható személyek névsora balról jobbra: *Nagy Tamás*, *Dolányi István*, *Dolányi Krisztina*, *Király Hanna*, *Huli Sándor lp.*, *Püsök Dániel lp.*, *Nagy Viktória*, *Bokor Anasztázia*, *Szabó Gergő*

Püsök Dániel

TORONTO YOUTH
CONFERENCE

24-26 | MAY
2024

GUEST SPEAKERS


Attila Kulcsar
Venice, FL.


Francois Boudreau
Montreal, QC.

CREATED FOR
MORE



HUNGARIAN BAPTIST CHURCH
7379 Islington Ave, Woodbridge
647-678-4248



For I know the plans I have for you, declares the LORD, plans to prosper you and not to harm you, plans to give you hope and a future.

Jeremiah 29:11

Addresses

Church
7779 Kingston Ave, Woodbridge, ON L4L 1W2

Pioneer Village
2805 Steeles Ave W, Vaughan, ON L4K 4G5

CN Tower
290 Bremner Blvd, Toronto, ON M5V 1S9

Museum Of Illusions
122 Front St E, Toronto, ON M5E 1B3

Union Station
88 Front St W, Toronto, ON M5J 1S5

CREATED FOR MORE

2024 Youth Conference



Az ifjúsági konferenciára vendégként meghívott Francois egy nagyon mélyreható képet vázolt elő az előadásában. Ami igazán megfogott az üzenetből az volt, amikor egy hosszú kötelet vett elő, és a kötél elején egy nagyon rövid szakasz ábrázolta az életet itt a földön. A kötél többi része, aminek a végét nem is lehetett látni pedig az örökkévaló életet ábrázolta. A kép nagyon jól átadta mennyire fontos kellene legyen az embernek a halál utáni életre fókuszálni, mivel az lesz majd, ahol az örökkévalóságig leszünk. Nem mindegy hol töltjük el ezt az időt, és Jézus egyik példázata nagyon világosan elmondja a Lázár és a gazdag ember története által, hogy mi is vár majd ránk emberekre a halál után, és mennyire fontos itt a földön úgy élni az életünket, hogy a jó irányba haladjunk és ne a kárhozatra jussunk. Nagyon sok ember azt gondolja, hogy ez az élet itt a földön jelenti a teljes életet, és csak az számít, ami itt jelenleg van nekünk. Fontos, hogy mi hívők ne legyünk ilyenek, és gyakran gondoljunk arra, hogy ha ma vagy holnap elhív az Úr, akkor hogy talál bennünket, vajon hol lesz a mi helyünk az örökkévalóságban. Francois

előadása mélyen elgondolkodtató üzenet volt számomra, és rá kellett döbennem személyesen arra a tényre, hogy mennyire más perspektívából kellene néznem a földi életre, amely csak egy rövid szakasza, próbaideje annak, ami a halál után következik. *„Mit használ ugyanis az embernek, ha az egész világot megnyeri, lelkében pedig kárt vall?”* Márk 8:36 - **Nagy Tamás**

Last week I was blessed to have attended the biannual *Youth Conference in Toronto, Canada*. I was delighted to spend three wonderful days with my peers in Christ, enjoying engaging activities, delicious food, and great laughs. Even better were the powerful sermons given by congregation leaders and guest preachers. Among these sermons, I was incredibly moved by pastor *Attila Kulcsar's* message on Sunday morning. Using a closed box as a representation of God's plans for our lives, he spoke about God having a plan for all of us. He stressed that even if we try to open that metaphorical box and see what our future holds, only God has the power to do so. In my own life, I often try to force open that box; I routinely think about the score I'll receive on the law school admissions test, the law school I'll go to, and the area I'll practice in. However, no matter how much I try to know these aspects of my future, I won't know them until God reveals them to me. It is why I must walk by faith and not by sight, continuing to trust God and patiently wait for him to show me his plans—plans that are, and always will be, far better than my own. I left the weekend feeling spiritually nou-

rished by this message, and I encourage everyone to try to do the same: walk by faith and place our trust in God and his plans for us.

- **David (Isti) Lodi**

During this eventful 2024 Toronto conference, there were many memorable moments. On Friday, we were introduced to our guest speaker, *Francois Boudreau*, a magician who became a pastor. Over the weekend, we were able to witness many of his different magic tricks, a memorable part of his preaching was when he revealed a very long rope colored red at only the very end. This represented our short lives and the rest of the rope represented the eternity that we could spend with God in heaven, showing how precious our time really is. On Saturday, we had the opportunity to venture into the city, where we had the opportunity to visit the CN tower or the Museum of Illusions. We also explored the vast city life that Toronto had to offer. Concluding the conference of Sunday, we ended in church service and time at Boyd conservation park to relax before arriving home.

- **Andrew Kerekes**





Personally what stood out to me from our spring youth conference was an illustration from our main speaker *Francois*. He had brought a rope and marked one end of it with a bit of tape. He asked us to imagine that our life here on earth, the entirety of it, was this small piece of tape. Our childhood, adulthood and our later life were all contained in this small section of tape. All our worries, all our fears, all our joys. The rest of the rope is eternity; either with God or without him. If we think about how the length of this rope compares to the our eternity, the small taped off region seems quite inconsequential. In reality, everything including where the rest of this rope leads us is determined by this small taped off region. If we *accept Jesus* into our hearts, we'll have purpose for life and a hope for the future with him. If we choose not to accept Christ, this eternity will be without God. To me, this illustration painted a perfect picture of our conference's topic: **Created for more**. If you've never heard of the Gospel you might think that the small bit of tape is all there is. There is nothing "more". You live and then you die, that's it. But God created us for more, both in this life and in eternity to come. While we're here, we're called to live with an eternal perspective. To me, what this means is living knowing that one day both we and the people around us will stand before God. If we don't know Jesus yet we should ask him to be the king of our hearts, and to seek His glory in whatever we do. (1 Corinthians 10:31). If we believe and accept his Salvation for us, when the day comes, God will welcome us into his eternal rest and we will receive the "more" he has created us for! Until that day comes, *we are called to share the good news that there's salvation in Jesus*.

What does living with an eternal perspective look like to you? What are some things that stop you from living with an eternal perspective?

- *Bence Weisz*

Hello all I'm *Miklos Argyelan* and I was recently at the *Toronto Ifjúsági Találkozó*. It was a great experience filled

with fun, laughter, and most importantly spiritual growth for many of us. It was great to see my best friends again after such a long time and especially to be in the Toronto church after more than 5 years. We had a great time exploring Toronto while having our minds blown at the illusion museum. However just as important as it is to have fun and enjoy ourselves it is all the more important to make sure to take something away spiritually, to learn and grow as Christians. For me there were 2 things that impacted me greatly. On Saturday Morning we split up into small groups and we were challenged by a question: "*On a scale of 1-10 (1 being the least and 10 the most) what do you think your chances are of getting into heaven?*" My group was led by *Kovacs Peti* and we all responded with our respective numbers of 8, 6, 4, 7, and 9 not knowing that this was really just a trick question. Peti told us that if your answer is not a 10 then your answer is truly a 0. Because there are no lukewarm Christians. Getting saved isn't a percentage or "maybe I'll get into heaven". No, our faith in the salvation given to us by Jesus Christ must be of the utmost assurance. That is 10/10, 100%. This was a really eye opening question for many of us, as many of us would go to speak of this being one of the more memorable moments of the weekend. Recently I have been reading the book of Hebrews and in Hebrews 11:1 it sta-

tes that "*Now faith is confidence in what we hope for and assurance about what we do not see.*" The scripture affirms that we must have CONFIDENCE and ASSURANCE not measly 8/10's or 6/10's but a 10/10 belief in our salvation. The other moment of the weekend that touched me greatly occurred on Saturday night. After *Francois Boudreaux's* sermon he asked the youth leaders to come up to the front of the congregation and during a moment of silence we had the opportunity to go up to one of the leaders and pray together about whatever may be troubling ourselves personally. I quickly realized there are very few things like praying for each other with one of your best friends. I think I finally understand why we as Christian's must gather together in whatever number, large or small, to pray and worship God.

I learned two very important things in Toronto that I want to share with you all. That is to have *10/10 assurance in our salvation through Jesus Christ*, to have the utmost confidence in Him and have a fiery belief in Him. Finally, *to congregate with your Christian peers and most importantly to pray with and for each other*. Once again, an incredible thanks to all the people in Toronto and the youth that made this happen. Toronto 2024 truly has been something to remember.

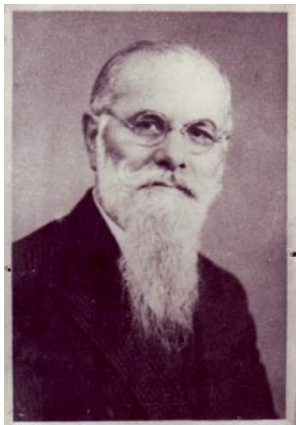
- *Miklos Argyelan*



BUDAPESTI BAPTISTA ÁRVAHÁZ TÖRTÉNETE (3)

Néhány élmény a gyermekek között

Juliska volt az iskolások között a legkisebb első osztályos. Sokat üzengetett miatta a tanító néni. Nem tudta bevenni kicsi fejcskájába az abc tudományát. Nem tudott összpontosítani a magyarázatra, mindjárt máshol kalandozott gondolata, tekintete. Már elfáradtam vele. A házi áhítaton azt mondtam a gyermekeknek, hogy aki szereti Juliskát, az segítsen érte imádkozni, hogy Isten, akitől



*Udvarnoki András
árvaházi gondnok
1917 – 1922.*

jön minden tudomány, áldja meg őt. A gyermekek buzgón, naponként imádkoztak érte, s hetek múlva üzenet jött a tanítónénitől, hogy csoda történt Juliskával, tud felelni, tud figyelni. Később, mint jeles tanuló végezte el a polgári iskola 4 osztályát.

Egy éves kicsi fiút hoztak fiók-árvaházunkba. Édes volt a kicsi **Géza**, de nehezen szokta meg az új környezetet. Nappal csak elaludt, de éjjel torkaszakadtából sírt, semmivel sem lehetett megnyugtatni. Negyedik éjjel már kimerülten vettem a síró gyermeket, lefektettem a saját ágyamra magam mellé. Abban a pillanatban elhallgatott, fellélegzett és úgy nézett rám, mintha azt szeretne volna mondani: Csakhogy észrevetted, mi hiányzik nekem. Így lehetett szokva édesanyja mellett. Egy tapasztalatunkkal több volt a gyermekgondozás terén.

Angyali őrizet

Az **Őrszentmiklóson** levő fiók-otthonunk mellett hívó testvérek, **Gyűgyei** bácsiék laktak, akik szerettek bennünket, volt is egy kis átjáró kapu hozzájuk. A legkisebb növendékünk, a kilenc hónapos **Rozika** volt, de már járni tudott. Pici fűre alakja pillanatok alatt eltűnt,

bebújt bárhová. Egy nyári délelőtt észrevettem, hogy nincs a játszóseregben, gyorsan keresésére indultam. Láttam, hogy az átjáró kiskapu nyitva van, átfutottam s megdöbbenve láttam, hogy a pici Rozika a kocsi elé fogott két ló alatt ült és játszott a homokban. A lovak várva a gazda jöttét szinte vigyázban álltak, mintha tudták volna, hogy most mozdulni nem szabad. Felkapva a picit, nem is tudtam, hogy fejezzem ki köszönetemet mennyei Atyámnak, hogy kicsinyét megőrizte.

A Torbágyi úti árvaház, mivel távol volt az iskolától, villamostól, orvosi ren-



Az árvaház távlati képe 1924-1944.

delőtől, különösen télen, az élelmiszer felszállításánál tűnt ki, hogy nem alkalmas, ezért a Hitközségünk vezetősége jobbnak látta ezt eladni és alkalmasabbat venni.

Új otthont kaptak tehát az árvák 1922 őszén **Budán**, a **Gellért hegy** mögött, **Hegyalja út 23** szám alatt, később **Alsóhegy utca 15-re** változott. Az előbb említett szempontokból ez alkalmasabb, könnyen megközelíthető volt, azonban a nevelés szempontjából nem volt jó, mert az új árvaház épülete emeletes volt, és az ebédlő alatt az utcai fronton egy **kocsm**a zajoskodott.

Abban az időben nem lehetett felmondani a lakóknak, ezért a kocsmáros még a pénz lefizetése ellenében sem volt hajlandó kimenni. Isten elé vittük az ügyet és vártuk az intézkedését.

Vezető testvéreink úgy láttak jónak, ha a két árvaház egyesítve lesz, ami meg is történt 1922. december 21-én. A villamos megállótól a 20 percnnyire lévő új árvaházba vidáman vonult be a kis csapat a fölfelé emelkedő úton, mivel minden nagyobb fiú hátán egy kicsi gyermek kapaszkodott.

Árvaházunk egy-emeletes, sárga nagy ház volt, néhány muskátlival ablakaiban. *Az első emeleten* egy nagy szoba a kicsinyeké, egy terem a lányok hálószobája, egy beteg szoba, ami később fürdőszoba lett, az ebédlőterem, konyha és kamra. *A földszinten* három fiú hálószoba, egy beteg szoba, egy mosdó szoba. Az épület L alakú részében fent varroda, lent mosókonyha. A beosztott gondozók ügyeltek a gyermekekre és közöttük aludtak.

Az ebédlőben kilenc asztalnál volt az étkezés, külön a fiúk, külön a lányok.

Itt volt a reggeli és esteli áhítat, s az iskolai leckékre is itt készülték elő. **Nyolcvanöt gyermekünk** vidám arcát, csengő hangját, ahogy mondták együtt az Úri imát, vagy énekelték a dallamos gyermek énekeket, ezt soha nem lehet elfelejteni.

Udvarnoki testvér, a Nap utcai gyülekezet lelkipásztora, a Teológiai Szeminárium alapító igazgatója és az országos misszió ügyeinek intézője, az árvaházi gondokságot átadta 1921-ben **Beharka Pál** lelkész-testvérnek, aki az árváknak igazi atyja és gondviselője lett.

Két év múlt el, hogy beköltöztünk új otthonunkba, amikor egy nap arra lettünk figyelmesek, hogy a **kocsmáros** gurítgatja kifelé a hordókat és **költözik**. Isten elintézte, hogy a hangos kocsm kezdett elnéptelenedni, s már vasárnap délutánokon is üres volt. Így kénytelen volt elmenni. Együtt mondtunk hálát Istennek. Az első időkben, **Szabó M.** tanító testvér tanította a gyermekeket az 1-6 osztályban, de később a városi iskolába mentek.

Minden gyermek, aki valamennyire tanulni tudott, 4 középiskolát végzett, hogy az életben könnyebben boldogulhasson. Az iskolai leckékre otthon a nevelő testvér, előbb **Zöldfai**, később **Reviczki** testvér ügyelt. Az iskola elvégzése után valamilyen iparra helyeztük el őket, lehetőleg, amit ők választottak maguknak.

Az 1925. év szeptember 19-én megjelent **Békehírnökben**, a konferenciai jelentésben a következőket olvashatjuk az árvaházról: **Az árvaház létezése dísz**e a **Magyar Baptistáknak!**

Beharka testvér jelentéséből örömmel vette tudomásul a konferencia, hogy az árvák közül többen már beme

Heckmann Margit



12. Dr. Haraszi Sándor (1920–1998),
misszionárius-lelkipásztor, tanár,
orvos, Billy Graham tanácsadója és
kelet-európai útjainak előkészítője

Haraszi (Ritter) Sándor, dr. (1920–1998) lelkipásztor, teológiai tanár, orvosmisszionárius, diplomata - 1920. március 2-án született Soltvadkerten. Nagy ívű pályája a Kiskunság egyik tanyájáról, Bócsáról indult. A helyi elemi népiskolában tanult, majd 1938-ban érettségizett a kiskunhalasi Szilády Áron Református Reál Gimnáziumban. 1937-ben meritkezett be Soltvadkerten >Mészáros Sándor által. Tanulmányait Budapesten folytatta. Eötvös kollégista és a Pázmány Péter Tudományegyetem diákja volt. 1943. augusztus 11-én kötött házasságot *Bán Rózsikával* a soltvadkeri baptista imaházban. Hat gyermekük született. 1944. július 1-én bölcsészdoktorátust (PhD.) szerzett, kutatói ösztöndíjjal.

1944-ben kapta meg végbizonyítványát is a Margit rakparti >Baptista Teológiai Szemináriumban. 1944-ben lelkipásztorrá avatták >dr. Somogyi Imre vezetésével a Váci úti kis gyülekezetben, majd néhány hónap után, 1944. október 8-án az >Újpesti Baptista Gyülekezetet iktatta be lelkipásztorául, ahol 1952-ben történt lemondásáig vezette a gyülekezetet. Mindeközben 1946-tól a Baptista Teológiai Szeminárium tanára, 1955-től igazgatóhelyettese volt.

1948–1949 között orvosi tanulmányúton vett részt Svájcban. Eközben pszichológiát tanított a rüschlikoni >Nemzetközi Baptista Teológiai Szemináriumban. 1951-ben orvosi diplomát szerzett, készülve az orvosmisszionáriusi szolgálatra. 1952-ben kinevezést

kapott a János kórház szülészeti osztályára, majd a Vas utca 17-ben működő Balassa János kórházba. 1952-től három éven át utazó misszionáriusként járta az ország baptista gyülekezeteit, majd 1955-ben a >Budapest Wesselényi utcai gyülekezet lelkipásztora lett. 1956. november 14-én családjával a Fertő tó jegén hagyta el Magyarországot, és az Amerikai Egyesült Államokban telepedett le. Életcélja, hogy orvosmisszionáriusként szolgáljon, csak részben teljesült. Feleségével >dr. Bán Rozáliával saját pénzükön Afrikába (Ghána, Tanzánia) végeztek szolgálatot mint a Déli Baptista Szövetség önkéntes orvosmisszionáriusai. Aktívan kapcsolódott be az >Amerikai Magyar Baptista Szövetség munkájába, 1979–1980 között a szövetség elnöke volt. Nevéhez fűződik a >Lelkészcseré Program, amely vértömlesztésként hatott a halódó amerikai magyar misszió számára. 1972-től kapcsolódott be >Billy Graham evangélizációs programjába, amelynek keretében Billy Graham személyes képviselője volt kelet-európai ügyekben. Emlékezetes az 1977 szeptemberében Tahiban tartott evangélizáció és 1989-ben a Népstadionbeli evangélizáció. Mint a Billy Graham Evangélizációs Társaság diplomatája készítette elő Billy Graham útját a szocialista országokba és Moszkvába. Jelentős szerepe volt abban, hogy az Egyesült Államok elnöke 1978. január 6-án visszaadta Magyarországnak a magyar koronázási ékszereket, és megkötötték Magyarországgal a legnagyobb kereskedelmi egyezményt. Közreműködött abban is, hogy 1981. január 12-én II. János Pál pápa találkozott Billy Grammellel. 1991-ben szűnt meg szolgálata a Billy Graham Társaságnál. Orvosi hivatását 1994-ig folytatta. Élete utolsó éveiben visszavonultan élt, és könyveket írt. 1997-ben a Magyar Köztársasági Arany Érdemkereszt kitüntetéssel vehette át Magyarországon. 1998. január 16-án hunyt el. Az Atlanta közeli Morrow Georgia temetőjében búcsúztak tőle.

Marosi Nagy Lajos

Dr. Haraszi Sándorra a világhírű dr. Albert Schweitzer is felfigyelt. 1958-ban a neves Nobel-díjas humanista orvos-filozófus meghívta Haraszi doktort, hogy dolgozzék vele dzsungelkórházában, Lambarenében, Francia Egyenlítői Afrikában. Dr. Schweitzer német és francia nyelvű, kézzel írott levélben kifejtette, hogy dr. Haraszi teológiai, filozófiai és orvosi felkészültsége alkalmassá teszi őt arra, hogy hasznos szolgálatot végezzen mellette, ennél fogva meghívja, marad-

jon vele "für immer" (örökre) feleségével együtt. Haraszi doktor válaszában elmondta, hogy csak akkor tudná magát erre a szolgálatra lekötni, ha Albert Schweitzer arról is biztosítja, hogy nemcsak „humanista szolgálatot kíván, hanem lélekmentést is enged végezni kórházában, ahol nem kell titkolnia, hogy baptista gyülekezetben született újjá.” Ezen a kívánságon azután abbamaradtak a további kapcsolatok, mert mint ismeretes, Albert Schweitzer nem végzett missziói munkát, noha a sajtó és az irányított hírverés orvos-misszionáriusnak szerette nevezni. Sajnos Albert Schweitzer nem vallotta Krisztus istenségét, csupán nagy tanítónak és etikai példaképnek ismerte el Jézus Krisztust, nem pedig személyes Megváltójának. (Dr. Gubacsi László: Családtörténet 2015.81. old.)

Haraszi Sándorné, dr. sz. Bán Rozália (1920–2005) – Lelkipásztorsaládban született > Bán Gábor gyermekeként Orgoványon 1920. december 28-án. Korán árvaságra jutott, nagybátyja családjában, Bán Andráséknál lakott, és a négy polgárit Ocsán végezte. 1943. augusztus 11-én kötött házasságot >dr. Haraszi (Ritter) Sándorral Soltvadkerten. 1944-ben költöztek Újpestre, ahol beiratkozott a Könyves Kálmán Gimnázium Dolgozók Gimnáziuma tagozatára. 1947-ben érettségizett, ekkor már három gyermeke volt. Az újpesti gyülekezetben mint hitoktató szolgált férje lelkipásztorsága idején. Ötgyermekes anyaként 1955-ben Budapesten szerzett orvostudományi oklevelet, a Balassa János kórházban (VIII. Vas utca 17.) szerzett gyakorlatot. 1956-ban külföldre távoztak, mert férjével orvos-misszionáriusi szolgálatot kívántak végezni. Rövid ideig Ausztriában szolgáltak a Déli Baptista Szövetség segélybizottságában, majd Amerikában honosították orvosi diplomájukat. Georgiában tovább folytatta orvosi tanulmányait. Atlantában telepedtek le, ahol 1966-ban orvosi rendelőt nyitottak. 1973-tól egyetemi oktató, majd társprofesszor. 1972–1973 között az afrikai Ghánában (Nalerigu) végzett orvosi szolgálatot. Öt gyermeket nevelt. Nagy része volt abban, hogy férjének lehetősége nyílt együtt szolgálni > Billy Grammellel. Részt vett az >Amerikai Magyar Szövetség munkájában, ahol tisztséget is viselt. 2005. június 17-én hunyt el; férje mellett, az Atlanta közeli Morrow temetőjében nyugszik.

Marosi Nagy Lajos
Baptista Lexikon, Budapest, 2022.

VÁRT RÁM A MESTER / THEN I MET THE MASTER

Für Béla, 1997

Mosie Lister



1. Mint gye - rek, é - des - any - já - t ke - res - ve, Jár - tam
2. Mint a vak, bűn - ső - tét éj - ben jár - tam. Bűn ú -

én bűn - ú - ton, el - ha - gyott, De várt rám a
ton é - gi fény nem ra - gyog, De várt rám a

Mes - ter, most - már ö - vé va - gyok.
Mes - ter, ve - le fény - ben jár - ha - tok.

Kar:
Ó, há - la ne - ki, hogy még várt rám, meg -

vál - tott drá - ga vé - re á - rán, Mert várt rám a

Bá - rány, most már az ö - vé va - gyok.

Szent vé - re á - rán, én most már sza - bad va - gyok.

**A MABAVISZ elnöksége:**

Elnök: Püskök Dániel (Amerika)
Alelnökök: dr. Borzási Pál (Erdély)
Papp János (Magyarország)
Főtitkár: Rajna Otto (Erdély)

**IMÁDKOZZUNK
EGYMÁSÉRT**

A Magyar Baptista Világszövetségébe hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az Evangéliumi Hírnök olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő testvéreikért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, Papp János elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, dr. Borzási Pál elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Püskök Dániel elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Nyúl Zoltán és Nagy Tibor lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Dócse Bálint lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Nehra Bálint lelkipásztorért és munkatársaiért.

Ki hogyan evangélizál?

A neves evangélista, D. L. Moody egyik kritikusa ezt mondta neki:

- Nem tetszenek nekem az evangélizációs módszereid.

Moody így válaszolt:

- Én sem vagyok oda értük. Beszélj a tieidről.

- Nekem nincsenek módszereim.

Erre Moody:

- Az enyém jobban tetszik, mint a tied.

KIDERÜLT RÓLA, HOGY ARANYBÓL VAN

„De ő tudja, milyen úton járok: ha megvizsgál, kiderül, hogy arany vagyok. Szorosan járok a nyomában, az ő útján maradok, nem térek le róla. Ajkának parancsából nem engedek, keblembe zártam szája mondásait.” - Jób 23, 10-12

A bölcsességirodalom bemutatni igyekszik a világrendet és az ahhoz megfelelő magatartással alkalmazkodó embert, amint boldogul. A bibliai *Jób könyve* az ókori keleti bölcsességirodalom legismertebb dokumentuma lett. A benne körvonalazott világkép és a könyv szereplői által érzékelt valóság közti disszonancia az eltelt korok emberét, mint minket is, saját helyzetének az újragondolására készítette és kérdéseinek a megfogalmazására bátorította. Miféle rendhez igazodva élhetek jól? Mi az oka, ha ez mégsem sikerül? Mi az igazság, kinek van igaza?, stb.

A könyv 23. fejezetéből kiemelt idézetben Jóbót halljuk újra, most a témáni Elifáz után. Bibliámban azt olvasom beszéde felirataként, hogy ez „Jób hetedik válasza: Bízik Isten igazságos ítéletében.” Ezek a magyarázó címek azt sejtetik az olvasóval, mintha Jób és a barátai eszmecserét folytatnának egymással, amit szorosan követve az olvasó is előrébb juthat a kérdések megválaszolásában. Sajnos, nem ez a helyzet. A barátok állításai a „rendről” és Jób bajának az okairól mind feltételezések. Ha szóhoz jut a „vádolt”, ő is a magáét fújja. Elbeszélnek egymás mellett a látogatók meg a szenvedő. Így is igaz a történet: értetlenkedünk az igazságot és igazunkat magunkban keresve. *„Bárcsak meghallgatna valaki”* – kiált fel Jób, és folytatja: *„Íme, ez a végszóm: Válaszoljon a Mindenható, írjon vádiratot, mint vádlóm”* (Jób 31, 35). És valóban, a könyv végéhez közeledve, a viharban megszólaló Istent és a megviselt embert hallva leszünk tanúi végre a különös párbeszédnek (Jób 38) ami helyén találja hősünket is a teremtettség rendjében. Tudatosan fogalmaztam így: az Istennel való beszélgetés kell, hogy érintse a mindenkori Jóbót!

Jób története azt példázza, hogy a próba-tépte ember egyetlen esélye a túlélésre az Istennel való kapcsolatban maradásban van. A viharban Megszólalóra várni, a próbát addig is állni olyan kihívás, amire fel lehet és kell készülnünk nekünk is.

Ezek után, térjünk vissza „a magukét mondókhoz”! Jób megszólalása figyelmeztető, mert bár a helyzetét nem magyarázza (sőt dilemmájának éppen

ez az oka), itt tesz tanúságot az Istenbe vetett hitéről. Meggyőződése, hogy Isten ismeri őt („tudja”, „megvizsgál”). Életvitelét, magatartását Isten akaratahoz igazítva él. Ez számára a legfőbb jó („szorosan járok”, „nem térek le róla”, „nem engedek”, „keblemre zártam szája mondásait” - mindez jelen időben!

„Nincs hozzá fogható a földön” - mondta róla az Úr -: *„feddhetetlen és becsületes ember, féli az Istent, és került a próba szorítójába, és valóban kiderült róla, hogy aranyból van. Tragédiák sora, a közeli rossz példák hatása és saját értetlensége sem gyengítették meg az Istenbe vetett hitét. A sátni vád, miszerint édekből és valamiféle hálaérzetből kényszerítve félté Istent, aki viszont megkülönböztető gondoskodással volt iránta, hazugságnak bizonyult. Az első fejezetben ismételt felsorolt jelzők (feddhetetlen, becsületes, Istent féltő, rosszat kerülő) a Jézus Krisztusban élőkre igazak ma. „Őt tette nekünk Isten bölcsességgé, igazzá, megszentelődéssé és megváltássá, hogy amint meg van írva: ‘Aki dicsekszik, az Úrral dicsekedjék’” (1Kor 1,30-31).*

Imádkozzunk az édesapákért!

Novák József

„Mindegyikünk a felebarátjának kedvezzen!”

Róma 15,2

Még kezdő lelkipásztorként ütköztem bele egy jeles hittudós mehökkentő kijelentésébe: *„Az a gyülekezet, amelyben nincsenek fogyatékosok, fogyatékos”*.

Először és sokáig berzenkedtem e mondás ellen, mert úgy véltem, feladatom a rám bízott gyülekezet mintaszerű néppé formálása (vö. 2Kor 11,2), ezt pedig csak minden tekintetben kivételes adottságú hívőkkel valósíthatom meg. Aztán többször újragondoltam a különös állítást, mígnem fölfedeztem annak gyökerét az alapigéiben. Megadtam magam. Továbbra sem mondtam le a mind tökéletesebb gyülekezet megvalósításáról. Csakhogy ettől kezdve pásztori törekvésem elsődleges célja már nem az emberek által megcsodálható élcsapat létrehozása volt, hanem a jó Atya gyönyörködését kiváltó, oltalmazó, segítő, be- és elfogadó, szeretetet sugárzó, egy-

szóval otthont adó menedék kialakítása.

Azóta sem találtam jobb megoldást. Az évek során meggyőződtem arról, hogy a menedék-, az otthon-gyülekezet nemcsak a benne élők számára nagy ajándék, hanem a lélekmentés szempontjából is érték. Mi sem bizonyítja ezt jobban annál, mint amikor egy-egy tagfelvétel során valaki a megtérését elindító elsődleges hatást így fogalmazza meg: *„Ahogy beléptem az imaházba, mindjárt megfogott az a szeretet, ahogy velem, a betévedő idegennel törődtek”*.

Természetesen a gyülekezet szeretetben való növekedése nem teszi feleslegessé az istentiszteletet vonzó és szép rendbe foglaló igényességet. Ezért ügyelnünk kell arra, hogy a különféle *szolgálatokban* forgolódo hívők mindenben megfeleljenek a soha el nem évülő bibliai mértéknek: *„Megtette, ami tőle telt”* (Mk 14,18).

Az viszont folyamatosan és minden tag által végzendő feladatunk, hogy az éppen erősebb karolja föl mindig a gyöngébbet; aki valamiben jártasabb, segítse az abban járatlant. Mindez gyöngéd szeretettel történjék, nem lehangoló fölénnyel, testvérem javát, épülését keresve. Ha ez olykor nehezünkre esne, merítsünk erőt az okulásunkra megírt Szentírásból merítve, azt megértve belőle, hogy Isten egyszerűlt Fia: *„Krisztus sem magának kedvezett”*.

Győri Kornél

EVANGÉLIUM

Istentől érkezett örömmé, Tarka szivárványhíd világunk felett.

Értéked arannyal meg nem mérhetem, Reménnyel te töltöd be életem.

Négy arcod napnál ragyogóbb tünemény. Fényed áthatol éltünk borús egén.

Mert úgy szerette Isten a világot, Hogy szent Fia által halálból megváltott.

Égi manna, gyógyító üdvforrás, Halott lelkeknek dicső feltámadás.

Te hoztad ezt nekünk hű Jézusunk, Fogadd érte hálánk s hódolatunk.

Gerő Sándor